

A székelyudvarhelyi Nagy Zoltán egy brassói magánkórházba érkezik. Nagymamáját vinné haza, „Este fél tizenegykor történt. Telefonáltak, hogy nagymama elesett, mentünk, megpróbáltuk lábra állítani. A helyi kórházban gyorsan kiderült, hogy a nagymama combnyaktörést szenvedett. Ott nem vállalták a műtétet, Teri néni most komoly fájdalmai vannak, a műtét mindössze 40 percig tartott, de gyógyulására még várni kell. „Próbált jókedvű lenni, ugye tanító néni volt a civil életben. Verseket szavalt nekünk, meg itt ünnepelte a születésnapját. Teri néni legemlékezetesebb születésnapja épp a századik volt, akkor őt a család mellett köszöntötte a nagymama is. Teri néni hosszú élete alatt mindig talpra tudott állni, annak ellenére, hogy a viharos huszadik század csúszott el mellette.

Teri néni nyugdíjas lányával egy székelyudvarhelyi tömbházban él. Abban reménykednek, hogy a hosszú élet után majd nyugdíjra kerül, „Én egyebet, semmit se kérnék, csak azt az egyet, hogy beteg ne legyek. Ne fájjon, ha még életet adtok nekem. Az idős hölgy azonban betegen sem engedi el magát, az akaratereje eddig minden akadályon átsegítette. „Még nyílnak a kertben az őszi virágok, még zöldel a nyárfa az ablak előtt, de látod amottan a téli világot.

Fecső Zoltán, Dakó István, Fancsali Levente